

Ako byť radostný v čase Covidu?

vdp. Lubomír Urbančok

14. marca 2021 ✙ Cirkev ✙ Nedel'ná homília

Čo to je šťastný život ?

Bratia a sestry, táto otázka bola veľmi páľčivá pre človeka už od dávneho staroveku. Veľkí myslitelia ľudských dejín o nej napísali celé traktáty. Keď sme dnes recitovali v úvodnom vstupe slová „*Raduj sa Jeruzalem a zhromažďuje sa v ňom všetci jeho milovníci, chvejte sa radosťou*“, myseľ nám putuje ľudskými dejinami. Poznáme neustále napätia v starozákonnom ľude, ktorý akoby nemal dostatok trpezlivosti aby nasledoval Boží hlas, a preto sa neustále ocitá medzi cestou k Bohu a cestou k zlu. Ide o napätie, ktoré je prítomné v každom jednom z nás a azda najlepšie ho vyjadril svätý Pavol:

„*Ani nechápem, čo robím, lebo nerobím to, čo chcem, ale robím to, čo nenávidím. No ak robím to, čo nechcem, priznávam zákonu, že je dobrý. Potom to však už nerobím ja, ale hriech, ktorý vo mne sídli.* (Rm 7,15)

Vo štvrtok sa naše putovanie pôstnym obdobím dostalo za polovicu. Keď sme vstupovali do pôstu, ako do obdobia zotrvávania v púšti, kde nájdeme sotva to najnevyhnutnejšie, robili sme tak, aby sme náš pohľad upriamili na Boha a k očisteniu nášho vzťahu s ním. Cirkev dnes slávi nedeľu *Laetáre*, keď nás chce povzbudiť, podobne ako to robil Boh s vyvoleným národom na púšti, keď sa oň staral a prejavoval mu vernosť svojím prísľubom a teda, že ho privedie do zasnúbenej zeme. Cieľom tejto nedele je hlavne, aby sme z reflektovali naše doterajšie prežívanie pôstneho obdobia a následne vykonali potrebnú nápravu.

Kňaz sa modlí počas pôstneho obdobia rovnaký verš k invitatóriu breviára: „*Non sit vobis vanum in mane surgere, ante lucem, quia promisit Dominus coronam vigilantibus.*“ [1] Je to práve duchovná bdelosť, ktorá nás má sprevádzať v tomto období i počas celého nášho života. Z evanjelia vieme, že práve bdelé Panny sa dostanú na baránkovu svadbu.

Celkovo by nás mohlo viesť prežívanie pôstu, podobne ako v prípade izraelitov, k negativistickému postoj. Nachádzame sa v nehostinných podmienkach, zaslúbená zem je v nedohľadne a už aj manna, ktorú nám zoslal zázrakom z neba samotný Boh, sa nám zdá byť rovnaká a neprináša nič mimoriadne. O to viac je umocnený tento pocit v každom z Vás, keď dlhodobo nemáte prístup k základnému kresťanskému právu, ktorým sú sviatosti. Žiadny kňaz, ani biskup nemá právo podľa kánonického práva odoprieť sviatosť tomu, kto o ňu oprávnené žiada a je disponovaný k jej prijatiu. [2]

Mnohí z Vás sa teda legitímne cítia, že už ďalej nevládzu a sú duchovne vyčerpaní. Avšak práve dnešná nedeľa nám dáva istotu, skrze slová Cirkvi, ktoré recituje počas celých stáročí: „*Radujte sa.*“ Podobne ako sme rozjímali počas 3. adventnej nedele, nejde o akúsi povrchnú radosť. Radosť každého kresťana katolíka pramení z hlbokého vedomia toho, že je neustále v Božích rukách, hoci navonok prechádza rozličnými turbulenciami, ako keď sa loď zmieta na šírom oceáne.

Nenechajme sa znechutiť a nech je dnešná nedeľa dňom kedy si môžeme položiť otázku. Čo pre mňa moja katolícka viera znamená? Je to len niekoľko príkazov a zákazov, alebo ide o niečo viac? Každý katolík, ktorý má v láske tradíciu Cirkvi, trpí tieto dni a týždne viac ako kedykoľvek v minulosti. Možno sa cítime práve ako Emauzskí učeníci: „*A my sme dúfali, že on vykúpi Izrael. Ale dnes je už tretí deň, ako sa to všetko stalo.*“ (Lk24,21)

Avšak dnešná nedeľa nám ukazuje, že sa nemôžeme nechať znechutiť, lebo sme si vedomí, že aj pri nás, podobne ako pri Emauzských učeníkoch je Ježiš.

Ak sa cítime naozaj skleslí a znechutení, je na mieste, aby sme si položili otázku, odkiaľ toto moje znechutenie pochádza.

Kým sa teraz pripravujeme na sviatky Pánovho utrpenia a umučenia, vieme, že ich vyvrcholením je Ježišovo slávne zmŕtvychvstanie.

„*Ved' vieme, že Kristus, vzkriesený z mŕtvych, už viac nezomiera, smrť už viac nad ním nepanuje. Totiž smrťou, ktorou zomrel, zomrel pre hriech raz navždy, ale život, ktorý žije, žije Bohu.*“ (Rim 6, 9-10)

Bratia a sestry !

Pozdvihnime dnes svoje srdcia k Bohu a uvedomme si krásu našej katolíckej viery. Tak ako dnes ružové liturgické rúcho symbolizuje radosť, ktorú dnes prežívame, pretvorme ju do vnútornej radosti. Otvorme si dnes sväté písmo a pomaličky si prerozjímajme napríklad poslednú kapitolu Lukášovho evanjelia. Práve v nej nájdeme správne meradlo nášho duchovného života:

„*Či nám nehorelo srdce, keď sa s nami cestou rozprával a vysvetľoval nám Písma?*“ (Lk 24,32)

Ak vytrváme, budeme môcť naozaj volať jednohlasne slovami dnešnej liturgie, keď sme sa spolu s kňazom pred evanjeliom modlili v graduáli:

„*Zaradoval som sa, keď mi povedali, pôjdeme do domu Pánovho.*“ (porov. Ž.121)

Amen

[1] Nech nie je pre Vás márne bdieť ešte pred svitaním, pretože Pán prisľúbil korunu tým, ktorí bdejú.

[2] Porov. CIC kánon 843

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/ako-byt-radostny-v-case-covidu/>